

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/20125 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 31 mei 2007 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 mei 2007 is ten aanzien van (hierna: de vreemdeling) een vrijheidsontnemende maatregel toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 31 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, bevolen dat de maatregel per 31 mei 2007 wordt opgeheven en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland (hierna: de minister) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 15 juni 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de minister onder meer dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de aan de vreemdeling op de voet van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) opgelegde vrijheidsontnemende maatregel onrechtmatig is, omdat in strijd met artikel 13, derde lid, van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (hierna: de Schengengrenscodex) bij de toegangswijering geen informatie is verstrekt over contactpunten die informatie kunnen verschaffen over wettelijke vertegenwoordigers die namens de vreemdeling konden optreden. De minister betoogt dat de rechtbank aldus niet heeft onderkend dat artikel 13 van de Schengengrenscodex uitsluitend ziet op de toegangswijering en dat de rechtmatigheid van de toegangswijering niet bij de beoordeling van de opgelegde maatregel kon worden betrokken.

2.1.1. In eerste aanleg is onbestreden gebleven dat de vreemdeling, voordat hem een vrijheidsontnemende maatregel is opgelegd, op 10 mei 2007 ingevolge artikel 3 van de Vw 2000 de toegang tot Nederland is geweigerd. Het door de vreemdeling voor het eerst in zijn reactie op het hoger-beroepschrift ingenomen standpunt, dat hem de toegang niet is geweigerd, behoeft reeds daarom geen bespreking.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 5 september 2001 in zaak no. 200103358/1; AB 2001, 366), verdraagt het zich niet met het stelsel van de wet dat de rechter die over de vrijheidsontnemende maatregel oordeelt, zich daarbij tevens uitspreekt over de rechtmatigheid van de toegangswijering. Eerst indien de toegangswijering in de daartoe voorziene procedure onrechtmatig is gebleken, kan de rechter, die over de vrijheidsontnemende maatregel heeft te

oordelen, zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van die maatregel. Niet gebleken is dat de vreemdeling ook tegen de weigering hem toegang te verlenen een procedure had aangespannen en die weigering in dat kader onrechtmatig was bevonden. De toegangsweigering gold derhalve als een gegeven.

Artikel 13, derde lid, van de Schengengrenscodex ziet uitsluitend op de rechtsbescherming die een vreemdeling toekomt indien hem de toegang is geweigerd en heeft, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet mede betrekking op een aansluitend, op de voet van artikel 6 van de Vw 2000, opgelegde vrijheidsontnemende maatregel. Door te beoordelen of, in lijn met deze bepaling, bij de toegangsweigering van de vreemdeling schriftelijke informatie is verstrekt over de hierin genoemde contactpunten, is de rechtbank dan ook ten onrechte getreden in een beoordeling van de rechtmatigheid van de toegangsweigering.

De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. Hetgeen de minister overigens naar voren heeft gebracht, behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu uit het vorenoverwogene voortvloeit dat de voorgedragen beroepsgronden geen aanleiding geven tot een ander oordeel, het beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 31 mei 2007 in zaak no. AWB 07/20125;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

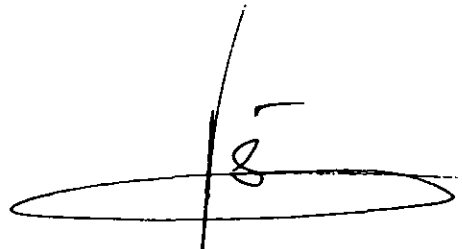
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

480

Verzonden: **12 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

SBR. VREEMDELING ZKN

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

41

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/20125

V-nr.:

inzake: , geboren op , van (gestelde) Jamaicaanse
nationaliteit, verblijvende in het Uitzetcentrum Schiphol te Oude Meer, eiser,
gemachtigde: mr. W.M. Blaauw, advocaat te Haarlem,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. J. den Haan, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 10 mei 2007 is eiser op grond van artikel 3 van de Vw 2000 op de luchthaven Schiphol de toegang tot Nederland geweigerd. Ten aanzien van eiser is op dezelfde datum de vrijheidsontnemende maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 toegepast.

Bij beroepsschrift van 14 mei 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel. Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 strekt het beroep tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 22 mei 2007. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. B.J.P.M. Fico, die heeft waargenomen voor eisers gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Ter zitting was tevens aanwezig L. Lumsden, tolk in de Engelse taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Bij besluit van 22 mei 2007 heeft de rechtbank het onderzoek beropend. Verweerder heeft op 23 mei 2007 nadere informatie overgelegd. Eiser heeft op 29 mei 2007 een reactie ingediend. De rechtbank heeft, nadat partijen toestemming hadden gegeven voor het achterwege laten van een nadere zitting, het onderzoek gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. De maatregel is onrechtmatig. Aan eiser is geen folder uitgereikt als bedoeld in artikel 13, derde lid, van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (hierna: Schengengrenscodex), waarin informatie staat over contactpunten die informatie kunnen verschaffen over wettelijke vertegenwoordigers die namens betrokkene in overeenstemming met de nationale wetgeving kunnen

optreden. Eiser en anderen aan wie de toegang is geweigerd en aan wie de maatregel op grond van artikel 6 van de Vw 2000 is opgelegd, zijn bij toeval door Vluchtelingenwerk ontdekt, waarna voor hen alsnog wettelijke vertegenwoordiging is geregeld.

Verweerder heeft het volgende - zakelijk weergegeven - aangevoerd. De maatregel is rechtmatig. Eiser is conform de Schengengrenscodex gewezen op zijn recht op rechtsbijstand. Verweerder verwijst naar het proces-verbaal van bevindingen (gedingsstuk 5). Aan eiser is conform artikel 13, tweede lid (de rechtbank leest: derde lid), van de Schengengrenscodex een folder uitgereikt, waarin informatie staat over contactpunten die informatie kunnen verschaffen over wettelijke vertegenwoordigers die namens betrokkene in overeenstemming met de nationale wetgeving kunnen optreden. De folders bevinden zich reeds in het dossier, te weten de 'Legal Remedies Brochure' (gedingsstuk 4) en de 'Brochure on Section 6 of the Aliens Act 2000' (het stuk dat zich tussen gedingstuk 3 en 4 bevindt). Verweerder verwijst voorts naar een uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 8 maart 2007 (AWB 07/8020), waarmee deze handelswijze reeds is gesanctioneerd.

De rechtbank overweegt het volgende.

Artikel 13, derde lid, van de Schengengrenscodex (SGC) bepaalt dat personen die de toegang tot een land wordt geweigerd, het recht hebben daartegen beroep in te stellen. Voorts bepaalt dit artikellid dat de onderdaan van een derde land tevens schriftelijke informatie ontvangt over contactpunten die informatie kunnen verschaffen over wettelijke vertegenwoordigers die namens de betrokkene in overeenstemming met de nationale wetgeving kunnen optreden.

In geschil is de vraag of voldaan is aan het voorschrift als bedoeld in artikel 13, derde lid, van de Schengengrenscodex. De rechtbank stelt vast dat niet is bestreden dat dit voorschrift bepalend is voor de rechtmatigheid van de oplegging van de maatregel van artikel 6 Vw. Ambtshalve overweegt de rechtbank hierover als volgt. Artikel 13 SGC bevat voorschriften in geval een onderdaan van een derde land de toegang wordt geweigerd. Over vrijheidsbenemende maatregelen wordt niet met zoveel woorden gesproken, noch in dit noch in een ander artikel van de SGC. Voorzover vrijheidsbenemende maatregelen, zoals die van art 6 Vw, voortvloeien uit de toegangsweigering, dient de bepaling van artikel 13, derde lid SGC in ruime zin gelezen te worden en wel zodanig als mede betrekking hebbende op de uit die toegangsweigering voortvloeiende vrijheidsbenemende maatregelen.

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat aan het bepaalde in artikel 13 van de Schengengrenscodex is voldaan, nu aan eiser een tweetal folders is uitgereikt.

Met betrekking tot de 'Legal Remedies Brochure' (gedingsstuk 4) overweegt de rechtbank als volgt. Onder 'ad 3' van deze folder staat: "You can obtain further information regarding points of contact who can inform you about legal representation in appeal proceedings by calling the telephone number above." De rechtbank begrijpt het voorgaande aldus dat men nadere informatie kan verkrijgen betreffende contactpunten die kunnen informeren over wettelijke vertegenwoordiging door bovenstaand telefoonnummer te bellen. De rechtbank stelt vast dat het telefoonnummer het nummer is van de Royal Netherlands Marechaussee, derhalve de Koninklijke Marechaussee (Kmar).

Met betrekking tot de 'Brochure on Section 6 of the Aliens Act 2000' (het stuk dat zich tussen gedingstuk 3 en 4 bevindt) overweegt de rechtbank dat deze folder dezelfde zinsede bevat als hiervoor geciteerd uit gedingstuk 4, met dien verstande dat in deze folder wordt verwezen naar een 'bovenstaand telefoonnummer', terwijl op deze folder in het geheel geen telefoonnummer staat vermeld.

De rechtbank constateert dat voornoemde zinseden op zich zelf geen informatie bevatten over eerder bedoelde contactpunten. In de eerstgenoemde folder wordt weliswaar informatie (een telefoonnummer) gegeven van een contactpunt, te weten de Kmar, maar dit contactpunt kan blijkens de vermelding slechts informatie geven over eerder bedoelde contactpunten en niet zelf die informatie verschaffen over wettelijke vertegenwoordigers die namens de betrokkene in overeenstemming met de nationale wetgeving kunnen optreden. De folder geeft derhalve informatie over een contactpunt dat

informatie kan verschaffen over andere contactpunten. Het is derhalve geen rechtstreekse informatie, zoals wordt voorgeschreven door artikel 13, derde lid, van de SGC. Dit gebrek had verholpen kunnen worden door een aparte folder dan wel brochure te verstrekken waarin deze informatie wel was vermeld. Een dergelijke folder is echter niet in de stukken aangetroffen.

De rechtbank volgt verweerder evenmin in zijn verwijzing naar de uitspraak van deze rechtbank en zittingsplaats van 8 maart 2007 (AWB 07/8020). In die zaak is uitgegaan van de juistheid van het proces-verbaal van bevindingen, waarin staat vermeld dat aan de betrokken vreemdeling een folder is uitgereikt, bevattende de wijze waarop communicatie mogelijk is met een contactpunt dat informatie kan verschaffen over wettelijke vertegenwoordigers. Aan de stelling van de vreemdeling in die zaak dat hij de folder niet heeft ontvangen, is, bij gebrek aan onderbouwing en aanknopingspunten, voorbij gegaan. Ten aanzien van de onderhavige zaak is dat moment reeds gepasseerd, nu de rechtbank verweerder heeft verzocht om een proces-verbaal met betrekking tot de vraag of daadwerkelijk een folder is uitgereikt en voorts is verzocht om een kopie van die betreffende folder.

Nu verweerder op uitdrukkelijk verzoek van de rechtbank geen proces-verbaal met betrekking tot de vraag of daadwerkelijk een folder is uitgereikt en geen kopie van die betreffende folder heeft overgelegd, zal de rechtbank daaruit de gevolgtrekkingen maken die haar geraden voorkomen. De gevolgtrekkingen die de rechtbank maakt is dat in het geval van eiseres een dergelijke folder niet is uitgereikt en dat zij in zijn algemeenheid betwijfelt of een dergelijke folder bestaat.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 8:28 van de Awb en artikel 13, derde lid, van de SGC. Gezien de ernst van de schendingen is voor een belangenafweging geen plaats. De toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel is van aanvang af, zijnde met ingang van 10 mei 2007, onrechtmatig geweest. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en beveelt de rechtbank de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel.

De rechtbank ziet in het vorenstaande aanleiding eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een vergoeding als bedoeld in artikel 106 van de Vw 2000 toe te kennen en wel tot een bedrag van € 70,- per dag dat eiser in het Uitzetcentrum Schiphol ten onrechte aan de vrijheidsontnemende maatregel onderworpen is geweest, derhalve in totaal € 1470,-.

Gelet op het voorgaande is er aanleiding om verweerder als in het ongelijk gestelde partij te veroorzaken in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep bij de rechtbank redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op €644,- (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1).

SBR. VREEMDELING ZKN

AWB 07/20125

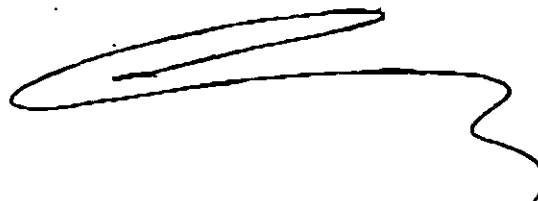
4

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt dat de vrijheidsontnemende maatregel ingaande 31 mei 2007 wordt opgeheven;
- veroordeelt de Staat der Nederlanden tot vergoeding van de schade, groot € 1470,- (zegge: veertienhonderd en zeventig euro), te betalen aan eiser;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag groot € 644,- (zegge: zeshonderd en vierenveertig euro), te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van deze rechtbank.

Deze uitspraak is gedaan op 31 mei 2007 door mr. G.S. Crince le Roy, voorzitter, in tegenwoordigheid van P.L. Rempt, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: 31 MEI 2007

Conc.: PLR
Coll: MJK
D: b

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 7 JUN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittinghoudende te Amsterdam,
van 31 mei 2007
met kenmerk AWB 07/20125

Inzake:
van
met IND-kenmerk 0705.16.0158
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. W.M. Blaauw
advocaat te Haarlem

Procesvertegenwoordiging

Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. E. Nardelli
070 779 4974

1. Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, van 31 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerk AWB 07/20125, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 10 mei 2007 gegrond heeft verklaard, de bewaring heeft opgeheven en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade, groot in totaal € 1470,-, alsmede tot vergoeding van de proceskosten, groot € 644,- (zie productie 1).

2. Achtergronden

Bij besluit van 10 mei 2007 is ten aanzien van verweerder krachtens artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet (Vw) een vrijheidsontnemende maatregel toegepast.

Bij uitspraak van 31 mei 2007, met kenmerk AWB 07/20125 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard, de bewaring opgeheven en de Staat der Nederlanden schadevergoeding toegekend ten bedrage van € 1470,-, alsmede een vergoeding van de proceskosten, groot € 644,-.

3. Standpunt Minister

3.1. De Minister heeft twee grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

" In geschil is de vraag of voldaan is aan het voorschrift als bedoeld in artikel 13, derde lid, van de Schengengrenscodex (SGC). De rechtbank stelt vast dat niet is bestreden dat dit voorschrift bepalend is voor de rechtmatigheid van de oplegging van de maatregel van artikel 6. Ambushalve overweegt de rechtbank hierover als volgt. Artikel 13 SGC bevat voorschriften in geval een onderdaan van een derde land de toegang wordt geweigerd. Over vrijheidsbenemende maatregelen wordt niet met zoveel woorden gesproken, noch in dit noch in een ander artikel van de SGC. Voorzover vrijheidsbenemende maatregelen, zoals die van artikel 6, voortvloeien uit de toegangsweigering, dient de bepaling van artikel 13, derde lid SGC in ruime zin gelezen te worden en wel zodanig als mede bestrekking hebbende op de uit die toegangsweigering voortvloeiende vrijheidsbenemende maatregelen."

Toelichting

De Minister is primair van oordeel dat de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, in haar uitspraak van 31 mei 2007, ten onrechte een voorschrift, dat ziet op de toegangsweigering van verweerder op 10 mei 2007, heeft betrokken bij haar oordeel over de rechtmatigheid van de op 10 mei 2007 aan verweerder opgelegde maatregel van artikel 6 Vw. De Minister is van oordeel dat, voor zover verweerder van oordeel mocht zijn dat gebreken kleven aan de toegangsweigering van 10 mei 2007 het op zijn weg had gelegen tegen deze toegangsweigering een administratief beroepschrift in te dienen. Niet is gebleken dat een dergelijk administratief beroep is ingediend.

Dat ter zitting niet is bestreden dat het voorschrift als bedoeld in artikel 13, derde lid, Schengengrenscodex (SGC), bepalend is voor de oplegging van de maatregel van artikel 6 Vw doet aan vorenstaande niet af.

Naar het oordeel van de Minister heeft de rechtbank ten onrechte - ambtshalve- overwogen, dat artikel, 13 derde lid, SGC, in ruime zin gelezen dient te worden als mede betrekking hebbende op de uit de toegangswijgering voortvloeiende vrijheidsbenemende maatregelen, ondanks het feit dat over vrijheidsbenemende maatregelen, zoals artikel 6, in geen van de artikelen van de SGC wordt gesproken.

Artikel 13 SGC heeft immers als aanduiding 'wijgering van toegang' terwijl uit de tekst van artikel 13, derde lid, SGC eenduidig blijkt dat deze bepaling betrekking heeft op de toegangswijgering en niet tevens op de vrijheidsontnemende maatregel. In optiek van de Minister ziet de bepaling evenmin naar zijn strekking op vrijheidsontnemering. De Minister is daarom van oordeel dat de rechtbank ten onrechte de procedures met betrekking tot de toegangswijgering heeft betrokken bij haar oordeel met betrekking tot de rechtmatigheid van de maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vw.

Reeds hierom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

Grief 2

3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank het volgende:

"... De rechtbank constateert dat de voornoemde zinsneden op zich zelf geen informatie bevatten over eerder bedoelde contactpunten. In de eerst genoemde folder wordt weliswaar informatie (een telefoonnummer) gegeven van een contactpunt, te weten de Kmar, maar dit contactpunt kan blijkens de vermelding slechts informatie geven over de eerder bedoelde contactpunten en niet zelf die informatie verschaffen over wettelijke vertegenwoordigers die namens betrokkene in overeenstemming met de nationale wetgeving kunnen optreden. De folder geeft derhalve informatie over een contactpunt dat informatie kan verschaffen over andere contactpunten. Het is derhalve geen rechtstreekse informatie, zoals wordt voorgeschreven door artikel 13, derde lid, van de Schengengrenscodex. Dit gebrek had verholpen kunnen worden door een aparte folder dan wel brochure te verstrekken waarin deze informatie wel was vermeld. Een dergelijke folder is echter niet in de stukken aangetroffen.

... Nu verweerder op uitdrukkelijk verzoek van de rechtbank geen proces-verbaal met betrekking tot de vraag of daadwerkelijk een folder is uitgereikt en geen kopie van die betreffende folder heeft overgelegd, zal de rechtbank daaruit de gevolgtrekkingen maken die haar geraden voorkomen. De gevolgtrekkingen die de rechtbank maakt is dat in het geval van eiseres een dergelijke folder niet is uitgereikt en dat zij in zijn algemeenheid betwijfelt of een dergelijke folder bestaat.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder heeft gehandeld in strijd met artikel 8:28 van de Awb en artikel 13, derde lid, van de Schengengrenscodex. Gezien de ernst van de schendingen is voor een belangenafweging geen plaats. De toepassing van de maatregel is van aanvang af, zijnde met ingang van 10 mei 2007 onrechtmatig geweest. Derhalve wordt het beroep gegrond verklaard en beveelt de rechtbank de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel."

Toelichting

Voor zover Uw Afdeling het standpunt van de Minister niet volgt, dat de vraag of een juiste toepassing is gegeven aan artikel 13, derde lid, SGC enkel beantwoord kan worden in een procedure met betrekking tot de rechtmatigheid van de toegangswegering, merkt appellant het volgende op.

De Minister is van oordeel dat met het uitreken van het tweetal, zich in het dossier bevindende, folders aan het bepaalde in artikel 13, derde lid, SGC is voldaan. Immers de "Legal Remedies Brochure", gedingstuk 4, geeft onder punt 3, informatie over contactpunten tot welke de toegangsgeweigerde zich kan wenden teneinde informatie te verkrijgen te weten het telefoonnummer van de Koninklijke Marechaussee (Kmar). Gesteld nog gebleken is dat de Kmar, die belast is met de taken die verband houden met grensbewaking, niet in staat of niet bereid is de gevraagde informatie te verschaffen.

De stelling van de rechtbank dat de SGC *rechtstreekse* informatie voorschrijft en dat dit gebrek verholpen had kunnen worden door een aparte folder dan wel brochure te verstrekken waarin de informatie wel wordt verstrekt kan appellant niet volgen. Immers artikel 13, derde lid, SGC bepaalt dat de onderdaan van een derde land tevens schriftelijke informatie ontvangt over contactpunten *die informatie kunnen verschaffen* over wettelijke vertegenwoordigers die namens betrokkene in overeenstemming met de nationale wetgeving kunnen optreden.

Anders dan de rechtbank leest de Minister in dit artikel niet het vereiste dat schriftelijke informatie rechtstreeks naar (individuele) rechtshulpverleners zou dienen te verwijzen of dat het vermelden van (één) telefoonnummer van de Kmar in dit verband ontoereikend is. Indien verweerder na de toegangswegering contact opneemt met de Kmar zal deze terstond het advocatenpiket op de hoogte brengen. Voor een andere folder dan wel brochure is in visie van de Minister dan ook geen noodzaak. De Minister is van oordeel dat met de huidige werkwijze op adequate wijze is voorzien in de bescherming die artikel 13, derde lid, SGC beoogt te bieden.

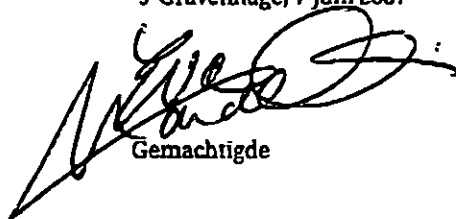
De rechtbank is derhalve ten onrechte tot het oordeel gekomen dat appellant heeft gehandeld in strijd met artikel 13, derde lid, SGC en daar ten onrechte de conclusie aan verbonden dat de toepassing van de vrijheidsontnemende maatregel van aanvang aan onrechtmatig is geweest.

Geler op het vorenstaande had de rechtbank bij afweging van alle betrokken belangen tot het oordeel behoren te komen dat de vrijheidsontnemende maatregel gerechtvaardigd is te achten. Derhalve heeft de rechtbank heeft ten onrechte het beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel bevolen en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat toegekend van € 1470,--.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Minister verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

's-Gravenhage, 7 juni 2007

Gemachtigde

mr. E. Nardelli, procesvertegenwoordiger
Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 - 779 4974
telefax 070 - 779 4545